

Forslag

til

Lov om ændring af lov om foranstaltninger mod lærermangelen i folkeskolen.

FremSAT den 8. december 1967 af *undervisningsministeren*.

I lov nr. 77 af 1. marts 1962 om foranstaltninger mod lærermangelen i folkeskolen, som ændret ved lov nr. 192 af 20. maj 1965, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, *stk. 1*, ændres ordene „indtil 1. januar 1970“ til: „indtil 1. januar 1973“, ordene „lovbekendtgørelse af 31. august

1963“ til: „lovbekendtgørelse nr. 279 af 8. juli 1966“ og ordene „indtil begyndelsen af skoleåret 1969-70“ til: „indtil begyndelsen af skoleåret 1972-73“.

2. I § 4 ændres ordene „folketingsåret 1967-68“ til: „folketingsåret 1970-71“.

Bemærkninger til lovforslaget.

1. Lærermangelsoven.

Ved lov nr. 77 af 1. marts 1962 om foranstaltninger mod lærermangelen i folkeskolen blev undervisningsministeren bemyndiget til at gennemføre en række forholdsregler mod lærermangelen i folkeskolen og til i denne forbindelse at fravige forskellige bestemmelser i folkeskoleloven. I overensstemmelse med lovens § 4 blev forslag om revision af loven fremsat i folketinget i folketingsåret 1964-65, og bemyndigelserne blev da forlænget for 3 år, således at nyt lovforslag om revision skulle fremsættes i folketingsåret 1967-68. I bilag 1 er aftrykt loven af 1. marts 1962, sådan som den er ændret ved lov nr. 192 af 26. maj 1965 om ændring af lov om foranstaltninger mod lærermangelen i folkeskolen, sammenholdt med affattelsen efter nærværende lovforslag.

Om bemærkningerne til lovforslaget og behandlingen i folketinget af ændringsloven af 1965 henvises til Folketingstidende 1964-65 A. sp. 1079-88, F. sp. 2337-39 og sp. 2881-2918, B. sp. 587, F. sp. 4955-73 og sp. 5011, C. sp. 455.

Ved nærværende lovforslag forelås loven forlænget for yderligere 3 år.

2. Anvendte foranstaltninger mod lærermangelen.

I undervisningsministeriets cirkulære af 5. marts 1962, der er optrykt som bilag 2, er der i henhold til Undervisningsmin. dept. 1. afd. j. nr. 09-09/09/67.

loven af 1. marts 1962 fastsat midlertidige bestemmelser, dels om udskydelse af tidspunktet for nedsettelse af elevtal og adgang til at forlange klasser delt efter folkeskolelovens § 12, dels om begrænsninger i adgangen til at normere stillinger i folkeskolen. Dette cirkulære er suppleret med 2 cirkulærer af 6. april 1962 og 21. februar 1963. Efter disse cirkulærer er skoledirektionerne bemyndiget til at dispensere fra normeringsreglerne i cirkulære af 5. marts 1962, så der ved skoler med færre end 20 klasser kan oprettes indtil 2 stillinger ud over det antal stillinger, den pågældende skole kan få efter normeringsreglerne.

De særlige normeringsregler — eller lærerrationaliseringsregler — har navnlig haft betydning for fordelingen over landet af de forhåndenværende lærere ved, at kommuner, der i forvejen havde forholdsvist mange lærere, blev afskåret fra at trække yderligere lærere til sig. Herved har kommuner med stor lærermangel bedre kunnet få deres normerede stillinger besat.

I cirkulæret af 5. marts 1962 henstillede undervisningsministeriet til de kommunale skolemyndigheder, at antallet af undervisningstimer efter undervisningsplanerne uanset lærermangelen søgtes opretholdt ved anvendelse af overtimer, og pegede samtidig på, at der i en del tilfælde kan antages